

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد سیستم های آبیاری بارانی در مزارع تحت مدیریت زارعین در شبکه آبیاری و زهکشی دشت قزوین

محل انتشار:

نهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجید میرزائی - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه خلیج فارس

تیمور سهرابی - استاد دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران

مسعود رشماملو حمیدآبادی - دانشجوی سابق دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کاهش تلفات آب و افزایش بازده آبیاری، یکی از اصول اساسی در توسعه کشاورزی می باشد. بررسی و شناخت مدیریتهای مختلف و عملکرد آنها مهمترین عامل برای ارزیابی بهبود شرایط نامطلوب و نهایتاً افزایش بازده آبیاری محسوب می گردد. در این راستا برای دستیابی به اهداف مذکور، عملکرد سیستم های آبیاری بارانی چرخدار و ثابت با آبیاش های متحرک در مارع تحک شبکه آبیاری دشت قزوین در سال 1384 بررسی شد. برای این منظور دو مزرعه یونجه تحت مدیریت زارعین انتخاب شد و با اندازه گیری رطوبت خاک در قبل و بعد از آبیاری و همچنین اندازه گیری آب پخش شد در روی زمین و تعیین میزان آب خارج شده از آبیاشها و تعیین خصوصیات فیزیکی خاک، مقادیر AELQ, CU, DU, PELQ در این دو مزرعه تعیین گردید. برای مقایسه بهتر دو سیستم این آزمایش ها در پنج نوبت آبیاری و در طول فصل رشد انجام شد. با محاسبات صورت گرفته مقادیر متوسط و حد پایین و حد بالای شاخصهای مذکور تعیین شد. در سیستم آبیاری بارانی چرخدار دامنه شاخص AELQ بین 28/3 تا 41/2 درصد که بطور متوسط 33/8% و شاخص PELQ بین 51/6 تا 75/1 درصد که بطور متوسط 62/2% و شاخص CU بین 73/5 تا 87/1 درصد که بطور متوسط 81/0% و شاخص DU بین 58/3 تا 79/3 درصد که بطور متوسط 71/5% تعیین گردید. برای سیستم آبیاری بارانی ثابت با آبیاش های متحرک دامنه شاخص PELQ بین 32/1 تا 62/6 درصد که بطور متوسط 46/8% و شاخص CU بین 40/6 تا 78/01 درصد که بطور متوسط 68/0% و شاخص DU بین 3/6 تا 73/5 درصد که بطور متوسط 55/7% تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

آبیاری بارانی، ارزیابی، AELQ، PELQ، قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38621>

